

דָּלָא יִשְׁלוּט עָלֵיהּ. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדִין נָטִיר לֵיהּ
 בְּכָל אַרְחוּי. וְכִתְיב, (משלי ג) אִז תִּלְךְ לְכַטַּח וְדַרְכְךָ
 וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף (משלי ד) בְּלִכְתְּךָ לֹא יֵצֵר צַעְדְךָ וְאִם
 תִּרְוִץ לֹא תִכְשַׁל. וְכִתְיב, (משלי ד) וְאַרְחַ צַדִּיקִים כְּאוֹר
 נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְּאֵתִי. וְכִתְיב, (ישעיה ס) וְעַמּוֹךְ כָּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם
 יִירְשׁוּ אֶרֶץ. כְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (ע"כ פרשת וישלח)

פְּרַשְׁת וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. רַבִּי
 חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לד) רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
 וּמִכָּלָם יַצִּילֵנוּ יְיָ. תָּא חַזִּי, כַּמָּה מְקַטְרְגִין אֵית לֵיהּ
 לְבַר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

שְׁהַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם
 בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכָתוּב (ישעיה
 ס) וְעַמּוֹךְ כָּלָם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
 אֶרֶץ. כְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרַשְׁת וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
 כְּנַעַן. רַבִּי חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לד)
 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלָם יַצִּילֵנוּ ה' בָּא

שְׁלָא יִשְׁלַט עָלֵיו, וְאִז הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ
 הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּכָל דְּרָכָיו, שְׂכָתוּב
 (משלי ג) אִז תִּלְךְ לְכַטַּח וְדַרְכְךָ וְרַגְלְךָ לֹא
 תִגּוֹף, (שם ד) בְּלִכְתְּךָ לֹא יֵצֵר צַעְדְךָ וְאִם
 תִּרְוִץ לֹא תִכְשַׁל, וְכִתְיב (שם) וְאַרְחַ
 צַדִּיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן
 הַיּוֹם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרִיחֵם יִשְׂרָאֵל

ד"א ל"ג לבר נש) (לאתקונימא) בְּהַאי עֲלָמָא. דְּכִיּוֹן דְּנַפְיָךְ בַּר
נֶשׁ לְאִוּרָא דְעֲלָמָא, מִיַּד אֲזִדְמִן לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהִדְיָה
יִצְרַר הָרַע כְּמָה דְאַתְמָר. דְּכְתִיב, (בראשית ד) לִפְתַּח חַטָּאת
רִבְצָן וְגו'. וְכִדְיִן אֲשַׁתְּתַף בְּהִדְיָה יִצְרַר הָרַע.

וְהָא חַזִּי, דְּהָכִי הוּא, דְּהָא בְּעִירִי מִיּוֹמָא דְאַתִּילִידוּ,
בְּלִהוּ נְטָרִי גְרַמִּייתוּ, וְעָרְקוֹן מִן גּוּ נּוֹרָא, וּמִן
כָּל אַתְרִין בִּישׁוּין. וְכִר נֶשׁ, מִיַּד אֲתִי לְאַרְמָא גְרַמִּיָּה
גּוּ נּוֹרָא, בְּגִין דְיִצְרַר הָרַע שְׂאֲרִי בְּגִיּוּיָה, וּמִיַּד אֲסִמִּי
לִיָּה לְאַרְחָא בִּישָׂא.

וְאוֹקִימָנָא דְכְתִיב, (קהלת ד) טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכֵם
מִמְּלֹךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזְהֵר
עוֹד. טוֹב יֶלֶד, דָּא הוּא יִצְרַר טוֹב דְּהוּא יֶלֶד מִיּוֹמִין
זְעִירִין עֲמִיָּה דְבַר נֶשׁ, דְּהָא מִתְלִיסַר שְׁנִין וְאֵילָךְ
כְּמָה דְאַתְמָר. (עמיה)

לשון הקודש

ובורחים מתוך האש ומכל המקומות
הרעים, ואדם מיד בא לזרק את עצמו
לתוך האש, משום שיצר הרע שרוי
בתוכו, ומיד מסיט אותו לדרך רעה.

ובארנו, שכתוב (קהלת ד) טוב ילד מסכן
וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד. טוב ילד – זהו יצר הטוב,
שהוא יצר טוב שהוא ילד מימים
מועטים עם האדם, שהרי משלשה עשר

ראה כמה מקטרגים יש לו לאדם מן
היום שהקדוש ברוך הוא נתן בו נשמה
וד"א לאדם ולהתקיים בעולם הזה, שכיין
שאדם יוצא לאויר העולם, מיד מזדמן
להשתתף עמו יצר הרע, כמו שנאמר,
שכתוב (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ וגו',
ואז משתתף עמו יצר הרע.

ובא וראה שפך הוא, שהרי בהכמות
מים שגולדים, שומרים את עצמם

מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל. מִמֶּלֶךְ, דָּא הוּא יַעַר הָרַע
דְּאִיהוּ אֶקְרִי מֶלֶךְ וְשְׁלִיט בְּעֵלְמָא עַל בְּנֵי
נְשָׂא. זָקֵן וְכָסִיל, דְּאִיהוּ זָקֵן וְדָא, בְּמָה דְּאוּקְמוּהּ,
דְּכַד אֶתִּילִיד בַּר נָשׁ וְנָפִיק לְאַוִּירָא דְּעֵלְמָא אִיהוּ
 (דף קעט ע"ב) **אֲזַדְמֵן עֲמִיּה דְּכַר נָשׁ. וְעַל דָּא אִיהוּ מֶלֶךְ**
זָקֵן וְכָסִיל.

אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהַזְהִיר עוֹד, לְהַזְהִיר לָא כְּתִיב, אֲלֵא
לְהַזְהִיר, בְּגִין דְּאִיהוּ כָּסִיל. וְעַלִּיה אָמַר שְׁלֹמֹה
עָלָיו הַשָּׁלוֹם (קהלת ב) וְהַכָּסִיל בַּחֲשָׁךְ הוֹלֵךְ. דְּהָא
מִסּוּסִיתָא דְּחֲשָׁךְ קָא אֶתְיָא וְלִית לִיה נְהוּרָא לְעֵלְמִין.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, תָּא חַזִּי, כְּתִיב טוֹב יֶלֶד מִסֶּבֶן
וְחֶכֶם. מָאן יֶלֶד מִסֶּבֶן, הָא אוּקְמוּהּ וְאֶתְמַר
דְּאִיהוּ יַעַר טוֹב. אֲבָל טוֹב יֶלֶד, הָדָא הוּא דְּכְתִיב,
 (תהלים לז) **נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי. וְדָא הוּא נַעַר דְּאִיהוּ**

לשון הקודש

שנים ואילך ועמו, כמו שנתבאר. **מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל. מִמֶּלֶךְ - זֶה הוּא יַעַר**
 הרע, שהוא נקרא מֶלֶךְ וְשְׁלִיט בעולם על בני אדם. זָקֵן וְכָסִיל - שהוא זָקֵן וְדָא, כמו שבארנו, שפגאשר אדם נולד ויוצא לאויר העולם, הוא מזדמן עם האדם, ועל פז הוא מֶלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל. **אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהַזְהִיר עוֹד, לֹא כְּתוּב לְהַזְהִיר אֲלֵא לְהַזְהִיר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא**

כסיל, ועליו אמר שלמה, עליו השלום, (קהלת ב) וְהַכָּסִיל בַּחֲשָׁךְ הוֹלֵךְ, שְׁהָרִי מִפְּסֻלַּת הַחֲשָׁךְ הוּא כָּא, וְאִין לוֹ אוֹר לְעוֹלָמִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בֵּא רָאָה, כְּתוּב טוֹב יֶלֶד מִסֶּבֶן וְחֶכֶם, מִי זֶה יֶלֶד מִסֶּבֶן? הָרִי בְּאַרְוֶה, וְנִתְבָּאָר שֶׁהוּא יַעַר טוֹב. אֲבָל טוֹב יֶלֶד, זֶהוּ שְׁכֵתוּב (תהלים לז) נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְזֶה הוּא נַעַר שֶׁהוּא יֶלֶד

יֶלֶד מִסֵּבִן דְּלִית לִיה מְגֵרְמִיה בְּלוּם. וְאַמַּי אֶקְרִי
נַעַר, בְּגִין דְּאִית לִיה חֲדָתוֹ דְּסִיחָרָא דְּמִתְחַדְשָׁא
תְּדִיר, וְתְדִיר אִיהוּ יֶלֶד מִסֵּבִן בְּמָה דְּאַמְרֵן. וְחָכְם,
בְּגִין דְּחֻכְמָה שְׂרִיא בֵּיה.

מִמְלֶךְ זָקֵן, דָּא הוּא יֵצֵר חָרַע בְּמָה דְּאַתְמָר. דְּהָא
מִן יוֹמָא דְּהָוָה לָא נָפַק מִמְסַאֲבוּתִיה
לְעֵלְמִין, וְאִיהוּ כְּסִיל. דְּכָל אֲרַחֲוֵי אֲיֵנוּן לְאַרְחָ בִּישָׂא,
וְאַזִּיל וְסַטִּי לְבָנֵי נְשָׂא וְלֹא יָדַע לְאַזְדַּתְרָא. וְאִיהוּ
אֲתִי עִם בַּר נָשׁ בְּתַסְקוּפִין בְּגִין לְאַסְטָאָה לִזְוֵן מְאַרְחָ
טָבָא לְאַרְחָ בִּישָׂא.

תָּא חֲזִי, עַל דָּא אֶקְדִּים עִם בַּר נָשׁ בְּיוֹמָא דְּאַתְיָלִיד
בְּגִין דִּיהִימִין לִיה. דְּהָא כִּד אֲתִי יֵצֵר טוֹב לָא
יְכִיל בַּר נָשׁ לְמַהִימְנָא לִיה וְדָמֵי עֲלִיה בְּמַטּוּלָא.
בְּגִוּוֹנָא דָּא תְּנִינָן, מָאן הוּא רְשָׁע עָרוּם, דָּא הוּא מָאן

לשון הקודש

דְּרָכֵיו הֵם לְדֶרֶךְ רָעָה, וְהוֹלֵךְ וּמְסַטָּה אֶת
בְּנֵי הָאָדָם וְלֹא יוֹדַע לְהִזְהָר, וְהוּא בָּא
עִם אָדָם בְּעֵלְיִלוֹת כְּדִי לְהַסְטוֹתָם מִדֶּרֶךְ
טוֹבָה לְדֶרֶךְ רָעָה.

בָּא רָעָה, עַל זֶה מְקַדִּים עִם אָדָם בְּיָוִם
שְׁנוּלָד, כְּדִי שִׂיאֲמִין לוֹ, שְׁחֲרִי בְּשָׂבָא
יֵצֵר הַטּוֹב, לֹא יְכֹול הָאָדָם לְהִאֲמִין לוֹ,
וְדוּמָה עָלָיו כְּמַעֲמָסָה. כְּמוֹ זֶה שְׁנִינָנוּ,

מִסֵּבִן, שְׂאִין לוֹ מַעֲצָמוֹ בְּלוּם. וְלָמָּה
נִקְרָא נַעַר? מִשּׁוּם שְׂנִישׁ לוֹ חֲדוּשׁ הַלְבָנָה
שְׁתַּמִּיד מִתְחַדְשָׁת, וְתַמִּיד הוּא יֶלֶד
מִסֵּבִן, כְּמוֹ שְׂאֲמְרֵנוּ. וְחָכְם, מִשּׁוּם
שְׁשׁוּרָה בּוֹ חֻכְמָה.

מִמְלֶךְ זָקֵן - זֶהוּ יֵצֵר חָרַע, כְּמוֹ
שְׁנִיאֲמַר, שְׁחֲרִי מִיּוֹם שְׁהָיָה לֹא יֵצֵא
מִמְסַאֲתוֹ לְעֵלְמִים. וְהוּא כְּסִיל, שְׂכָל

דְּאֶקְדִּים לְאַטְעָנָא מְלוֹי לְקַמֵּי דִּיִּנָּא עַד לָא יִיתִי
חֲבֵרִיהּ מְאִרֵי דְדִינָא. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (משלי יח) צַדִּיק
הָרֵאשׁוֹן כְּרִיבּוֹ וְגו'.

כְּגוֹזְנָא דָא (הוא ג'א תאי) רְשַׁע עָרוֹם, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר,
(בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם. וְהוּא אֶקְדִּים
וְשָׂרֵי עֲמִיָה דְבַר נָשׁ עַד לָא יִיתִי חֲבֵרִיהּ לְאַשְׂרָאָה
עֲלִיָה. וּבְגִין דְאִיהוּ אֶקְדִּים וְהָא אֲטַעֵין טַעֲנָתִיהּ
עֲמִיָה, כַּד אָתִי חֲבֵרִיהּ דְאִיהוּ יַעַר הַטּוֹב, אֲבֵאִישׁ לִיָהּ
לְבַר נָשׁ בְּחֵדִיָהּ וְלָא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיָהּ, כְּאִילוּ
אֲטַעֵין עַל בְּתֻפִיָה כָּל מְטוֹלִין דְעֶלְמָא. כְּגִין הָהוּא
רְשַׁע עָרוֹם דְאֶקְדִּים עֲמִיָה. וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת
ט) וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ וּדְבָרֵיו אֵינָם נִשְׁמָעִים, כְּגִין
דְּהָא אֶקְדִּים אַחֲרָא.

וְעַל דָּא כָּל דִּיִּנֵי דְקַבִּיל מִכַּר נָשׁ מְלָה עַד לָא

לשון הקודש

— כְּשָׂבָא חֲבֵרוֹ, שֶׁהוּא יַעַר הַטּוֹב, מֵרַע
אֵת הָאָדָם עִמוֹ וְלֹא יָכִיל לְזַקֵּף רֵאשׁוֹ
כְּאִילוּ הַטַּעֵין עַל כְּתוֹפוֹ כָּל הַמַּשְׂאוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם בְּגִלְלֵי אוֹתוֹ רְשַׁע עָרוֹם
שֶׁהֶקְדִּים עִמוֹ. וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת
ט) וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ וּדְבָרֵיו אֵינָם
נִשְׁמָעִים, מִשּׁוּם שֶׁהִנֵּה הֶקְדִּים אַחֲרֵי.
וְעַל כֵּן, כָּל דִּין שֶׁמִּקְבֵּל מֵאָדָם דְּבַר
בְּטָרָם יָבֵא חֲבֵרוֹ, כְּאִילוּ קִבֵּל עָלָיו

מִי הוּא רְשַׁע עָרוֹם? וְהוּ מִי שֶׁמִּקְדִּים
לְטַעֵן דְּבָרָיו לְפָנֵי הַדִּין טָרָם יָבֵא חֲבֵרוֹ
כְּעַל הַדִּין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יח) צַדִּיק
הָרֵאשׁוֹן כְּרִיבּוֹ וְגו'.

כְּמוֹ זֶה הוּא ג'א תָּהוּ רְשַׁע עָרוֹם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם,
וְהוּא מִקְדִּים וְשׁוֹרָה עִמוֹ שֶׁל אָדָם
בְּטָרָם יָבֵא חֲבֵרוֹ לְשָׂרוֹת עָלָיו. וּמִשּׁוּם
שֶׁהוּא מִקְדִּים, וְהִנֵּה טוֹעֵן טַעֲנָתוֹ עִמוֹ

יִיְתִי חֲבֵרִיהַ, כְּאִילוּ מִקְבֵּל עָלֶיהָ טַעֲוֹא אַחֲרָא
 לְמַהֲיִמְנוּתָא. אֵלָא (משלי יח) וּבֹא רַעְהוּ וַחֲקֵרוּ, וְדָא הוּא
 אֲרַח דְּבַר נָשׁ זַפְאָה, דְּהָא בַר נָשׁ זַפְאָה דָּא הוּא,
 דְּלֹא הֵימִין לְהַהוּא רָשָׁע עָרוֹם דִּיִּצְר הָרַע, עַד דִּיִּיְתִי
 חֲבֵרִיהַ דְּאִיהוּ יִצְר טוֹב. וּבְגִין דָּא בְּנֵי נָשָׂא אֵינּוּן
 כְּשָׁלִין לְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

אַבְל הַהוּא זַפְאָה דְּאִיהוּ דְּחִיל לְמֵאֲרִיחַ, כַּמָּה
 בִּישׁוּן סְבִיל בְּהַאי עֵלְמָא בְּגִין דְּלֹא יְהִימִין
 וְלֹא יִשְׁתַּתַּף בְּהַהוּא יִצְר הָרַע. וְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 שְׂזִיב לִיהַ מְכֻלָּהוּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים לד) רַבּוֹת
 רַעוֹת צַדִּיק וּמִכְּלָם יַצִּילֵנוּ יי. רַבּוֹת רַעוֹת לַצַּדִּיק לֹא
 כְּתִיב, אֵלָא צַדִּיק. בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אַתְרַעִי
 בִּיהַ. וּבְגִין כֵּךְ קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אַתְרַעִי בְּהַהוּא בַר
 נָשׁ וְשְׂזִיב לִיהַ מְכֻלָּא בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי,
 זַפְאָה חוֹלְקִיחַ.

לשון הקודש

רעות סובל בעולם הזה כְּדִי שְׁלֵא
 יאמין ולא ישתתף עם אותו יצור הרע,
 והקדוש ברוך הוא מציל אותו מכלם.
 זהו שכתוב (תהלים לד) רבות רעות צדיק
 ומכלם יצילנו ה'. לא כתוב רבות
 רעות לצדיק, אלא צדיק, משום
 שהקדוש ברוך הוא מרצה בו, ומשום
 כך הקדוש ברוך הוא מרצה מאותו

תועבה אחרת לאמונה, אלא (משלי שם)
 ובא רעהו וחקרו, וזה הוא דרך של
 אדם צדיק. שהרי האדם הצדיק הזה
 שלא האמין לאותו רשע ערום של יצור
 הרע בטרום יבא חברו, שהוא יצור
 הטוב. ומשום זה בני אדם נכשלים
 לעולם הבא.

אבל אותו צדיק שפחד מרבנו, כמה

תָּא חַזִּי, כַּמָּה בִישׁוּן עָבְרוּ עָלֶיהָ דִיעֵקֵב, בְּגִין דְּלֹא יתְדַבֵּק בְּהָהוּא יִצְרַח רַע וְיִתְרַחֵק מִחֻלְקֵיהָ. וּבְגִין כֶּד סָבִיל כַּמָּה עוֹנָשִׁין כַּמָּה בִישׁוּן וְלֹא שְׁקִיט. פְּתַח וְאָמַר, (איוב ג) לֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקָטָתִי וְלֹא נִחְתִּי וַיָּבֵא רִגְזוֹ. תָּא חַזִּי, כַּמָּה בִישׁוּן סָבְלִין צְדִיקָא בְּהָא עֲלָמָא. בִישׁוּן עַל בִישׁוּן, כְּאִבִּין עַל כְּאִבִּין. בְּגִין לְמִזְבִּי לֹאן לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

יעֵקֵב כַּמָּה סָבִיל בִישׁוּן עַל בִישׁוּן תְּדִיר, כַּמָּה דְאַתְּ אָמַר לֹא שָׁלוֹתִי, בְּבֵיתָא דְלָבָן, וְלֹא יְכִילָנָא לְאַשְׁתְּזַבָּא מִנִּיהָ. וְלֹא שְׁקָטָתִי, מִעֲשׂוֹ. מִתְּהוּא צְעָרָא דְצָעַר לִי תְּהוּא מְמַנָּא דִילֵיהָ, וְלִבְתָר דְחִילוֹ דְעֲשׂוֹ. וְלֹא נִחְתִּי, מִן דִּינָה וּמִן שְׁכָם.

וַיָּבֵא רִגְזוֹ, דָּא רוּגְזָא וְעַרְבוּבָא דִיוֹסָף דְאִיהוּ קַשְׂיָא

לשון הקודש

כְּאִבִּים, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא. **יעֵקֵב** כַּמָּה רַעוּת סָבִיל, רַעוּת עַל רַעוּת תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לֹא שָׁלוֹתִי – בְּבֵית לָבָן, וְלֹא יְכִילָתִי לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ. וְלֹא שְׁקָטָתִי – מִעֲשׂוֹ, מֵאוֹתוֹ הַצָּעַר שֶׁצָּעַר אוֹתִי הַמְּמַנָּה הַהוּא שְׁלוֹ, וְאַחַר כֵּן הִפְתַּח שֶׁל עֲשׂוֹ. וְלֹא נִחְתִּי – מִן דִּינָה וּמִן שְׁכָם.

וַיָּבֵא רִגְזוֹ – זֶה הַרְגִזוֹ וְהַעֲרַבּוּבָה שֶׁל יוֹסֵף שֶׁהוּא קָשָׁה מִן הַכֹּל, וּמִתּוֹךְ

הַאֲדָם וּמִצִּיל אוֹתוֹ מִן הַכֹּל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ.

כַּא רְאָה כַּמָּה רַעוּת עָבְרוּ עָלָיו עַל יַעֲקֹב כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ הַיִּצְרַח הָרַע וְיִתְרַחֵק מִחֻלְקוֹ, וּמִשׁוּם כֶּד סָבִיל כַּמָּה עֲנָשִׁים וּכְמָה רַעוּת וְלֹא שְׁקִיט. פְּתַח וְאָמַר, (איוב ג) לֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקָטָתִי וְלֹא נִחְתִּי וַיָּבֵא רִגְזוֹ. כַּא רְאָה כַּמָּה רַעוּת סוּבְלִים הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, רַעוּת עַל רַעוּת, כְּאִבִּים עַל